

3. Галайко Н. В. Значення державних та регіональних цільових програм для зміцнення національної безпеки держави. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. 2012. № 2. С. 58-67.

4. Жирна Ж.А. Удосконалення методики аудиту ефективності державних програм і проектів. Аспекти соціально-економічного розвитку транзитивної економіки: монографія / під. ред. проф. О. О. Непочатенко. Умань: вид. «Сочинський», 2011. Ч. 1. С. 83–90.

5. Про скорочення кількості та укрупнення державних цільових програм: Постанова Кабінету Міністрів України від 22.06.2011 р. № 704.

6. Деякі питання оптимізації державних цільових програм: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.03.2011 р. № 223-р.

7. Коваленко М.М. Удосконалення системи фінансування державних цільових програм. Державне регулювання процесів економічного і соціального розвитку. 2016. № 1(52). С.107-115.

Фака Оксана Юрївна

Головний спеціаліст-юрисконсульт
Департаменту економічного розвитку і торгівлі
Тернопільської обласної державної адміністрації
oksanafaka2612@gmail.com

ГАРМОНІЗАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ З НОРМАМИ ЄС

У кожній країні державні закупівлі становлять значну частку ВВП (від 8% до 21%), а отже, вони є потужним інструментом впливу на ринок як з боку виробництва, так і з боку споживання. Ефективне функціонування державних закупівель є необхідною умовою для формування стійкої та ефективної економічної системи в цілому [1].

Стратегічною метою України є вступ до Європейського Союзу. Одним з основних напрямків інтеграційного процесу є адаптація законодавства України до законодавства ЄС. Європейський вектор розвитку нашої країни передбачає, серед іншого, інтеграцію ринку державних закупівель України до ринку державних закупівель..ЄС [2].

Враховуючи стратегічний курс України на запровадження в економічній діяльності й регулюванні економічних відносин стандартів ЄС як передумови набуття членства у ЄС, беручи до уваги очікуване укладання угод про асоціацію та вільну торгівлю з ЄС у 2010 р., розвиток національного законодавства стосовно державних закупівель має

здійснюватися у напрямку максимального наближення та імплементації норм ЄС, насамперед закупівельних директив ЄС № 17 і 18 від 31.03.2004 р. Уніфікація законодавства, окрім інших можливостей, дозволить українським постачальникам брати участь у тендерах інших держав на загальних умовах [3].

Першим важливим кроком України у напрямку реформування закупівель за державні кошти, що мав на меті інтегрування законодавства ЄС в законодавчу систему нашої держави став Закон України «Про здійснення державних закупівель». Цей закон було прийнято як важливий і позитивний крок, спрямований на наближення системи державних закупівель до міжнародних стандартів. Ухвалення закону стало віддзеркаленням значного поступу у сфері регулювання закупівель для державних потреб; водночас, постала необхідність подальшого вдосконалення нормативної бази.

20 квітня 2014 року набула чинності нова більш прогресивна редакція Закону про держзакупівлі та в ключових моментах адаптована з правилами ЄС. Ця редакція була розроблена з метою спрощення процедур державних закупівель, підвищення рівня прозорості та відкритості здійснення закупівель, створення умов для подолання корупції у сфері державних закупівель, а також наближення вітчизняного законодавства до європейських стандартів [4].

Так, станом на 2018 рік Законодавство України зазнає постійних змін шляхом видання нових нормативних документів, та внесення змін до діючих.

Реформа публічних закупівель є однією з найуспішніших українських реформ, яка стала прецедентом результативної взаємодії громадянського суспільства, держави та бізнесу. Це пояснюється і успішними результатами реформи, і вдалою комунікацією, і, нажаль, слабкою базою порівняння всередині країни [5].

Подальша модернізація української системи державних закупівель сприятиме:

- поліпшенню умов для конкуренції на ринку державних контрактів в результаті підвищення рівня законності, відкритості та неупередженості процесу укладення контрактів;
- забезпеченню кращого співвідношення ціни та якості при виборі переможця тендеру на державних закупівлях;

– скороченню випадків корупції при укладенні державних контрактів шляхом посилення цілісності та підзвітності з боку українських органів державної влади;

– удосконаленню системи управління державними фінансами, у тому числі зменшенню надмірного витрачання державних коштів;

– зміцненню позиції України на міжнародному рівні завдяки виконанню міжнародних зобов'язань, особливо перед міжнародними торговими партнерами, донорами та кредиторами [6].

Список використаних джерел:

1. Вплив PROZORRO березень 2017. URL: http://cep.kse.org.ua/assets/img/articles/Prozorro_report_ua.pdf.

2. Інтеграція з ЄС в сферу державних закупівель. URL: https://tender.me.gov.ua/EDZFrontOffice/menu/uk/menu_eu_details/.

3. Пісьмаченко Л. М., Критенко О. О. Світовий досвід державного регулювання закупівель за бюджетні кошти. Вісник Академії митної служби України. Сер. : Державне управління. 2010. № 1. – С. 69–74.

4. Шатковський О., Яременко С. Коментарі до законодавства України про публічні закупівлі. Гармонізація системи державних закупівель в Україні зі стандартами ЄС : грудень 2016. К., 2016. 131 с.

5. Вплив PROZORRO березень 2017. URL: http://cep.kse.org.ua/assets/img/articles/Prozorro_report_ua.pdf.

6. Державні закупівлі: шість ключових кроків від ЄС. URL: <https://www.dzo.com.ua/news/1128-derjavni-zakupivli-shist-klyuchovih-urokiv-vid-es>.

Фіголь Людмила Євгенівна

Головний спеціаліст відділу культури та туризму

Чемеровецької селищної ради

ljudmila-figol@ukr.net

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ

Сфера культури відіграє особливу роль у розвитку українського суспільства, забезпечуючи створення, збереження, поширення і засвоєння загальнолюдських і національних духовно-культурних цінностей. Однак у продовж багатьох років фінансування культури здійснювалося за «залишковим» принципом, що призвело до погіршення фінансового стану